

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/130/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118011507
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2118011507.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci proti obžalovanému D. N., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a), odsek 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 23.05.2019 sp. zn. 3T/46/2018 na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.10.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného D. N., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný D. N. uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a), odsek 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 12.11.2016 v čase medzi 01.30 hod. až 02.00 hod. v meste Hlohovec na ulici Štúrova č. 1 v disco bare s názvom „Slopper“, po vojdení do tohto baru, pod vplyvom alkoholu, zakričal na tam prítomných "dneska na mňa nikto ani nepozerajte, lebo všetkých pozabíjam," následne pristúpil k G. G., ktorý v tom čase stál pri bare, a tomuto bezdôvodne začal vulgárne nadávať, provokovať ho a slovné útočiť na neho, načo obžalovaného jeho kamaráti odtiahli preč, aby nedošlo k nejakému konfliktu, po chvíli obžalovaný po slovnom konflikte s M. G., ktorá v tom čase predchádzala okolo obžalovaného a išla smerom na tanečný parket, túto fyzicky napadol tým spôsobom, že ju rukami sotil do pleca, v dôsledku čoho spadla na zem a skríkla na svojho manžela G. G., ktorý započul výkrik svojej manželky M. G., načo išiel ihneď za ňou, kde uvidel ako jeho manželka leží na zemi a pri tejto stojí obžalovaný, pričom ako okolo obžalovaného prechádzal, tak tento ho bezdôvodne fyzicky napadol tým spôsobom, že ho rukou zovretou v päšť udrel od oblasti hlavy - úst, a pokračoval v útoku tak, že pristúpil k M. G., ktorá sa medzičasom postavila zo zeme, a túto chytil za vlasy a rukou zovretou v päšť ju udrel do oblasti tváre, v dôsledku čoho M. G. opäť spadla na zem, obžalovaný po tomto zo stola zobral prázdnu sklenenú fľašu o objeme cca 3dcl od Coca-Coly a s touto, držiac ju za hrdlo, opätovne pristúpil k G. G. a takto ho chcel udrieť s tým, že úder smeroval do oblasti tváre, ale G. G. sa podarilo úder rukami vykryť, obžalovaný však opakovane s fľašou v ruke udieral G. G. do rúk, ktorými sa tento pri útoku bránil, pričom v ďalšom fyzickom napádaní G. G. zabránili kamaráti obžalovaného, ktorí obžalovaného odtiahli preč, čím uvedeným konaním spôsobil poškodeným M. G. zranenia ako pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre s krvným výronom v oblasti ľavej strany tváre a ľavého oka, pomliaždenie bulbu ľavého oka ľahšieho charakteru a podvrtnutie krčnej chrbtice ľahšieho charakteru bez úrazových zmien na kostnom skelete, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie a liečenie s celkovou dĺžkou 7 dní, a poškodenému G. G. rôzne drobné zranenia ako poranenie dolnej pery úst a pomliaždeniny na oboch rukách, pre ktoré nevyhľadal lekárske ošetrenie.

Okresný súd za tento prečin uložil obžalovanému podľa § 364 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil, pričom podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd obžalovaného zaviazal k náhrade škody voči poškodeným: Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436, vo výške 121,92 Eur, Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8 a 10, 813 63 Bratislava 1, IČO: 30 807 484, vo výške 48,80 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Romana Chudého. V odôvodnení podotkol, že obžalovaný, od počiatku trestného konania ako aj počas neho, spáchanie prečinu v celom rozsahu popieral, uviedol vlastnú verziu skutku podopretú svedeckými výpoveďami a teda vo veci sa cíti byť nevinný. Podľa obhajoby celá jeho trestná vec je neobjektívne posudzovaná výlučne v jeho neprospech, pričom absolútne neboli brané do úvahy jeho výhrady, návrhy, skutkový priebeh veci ako i výpovede svedkov vypovedajúcich v jeho prospech. Podľa obhajoby celá trestná vec stojí na výpovedi poškodenej a je podporená výpoveďou jej manžela. Ďalej obhajoba namieta v súvislosti s výpoveďou M. G. v prípravnom konaní porušenie práv obhajoby obžalovaného pretože o výsluchu poškodenej nebol obžalovaný a ani jeho právny zástupca riadne a včas uzrozumený, pričom tento úkon bol vykonaný svojvoľne konajúcim povereným príslušníkom. Taktiež obhajoba namieta nevypočutie svedka D. R., ktorý bol vypočutý iba v prípravnom konaní a nebol vypočutý na hlavnom pojednávaní. Vina obžalovaného bola v rámci súdneho konania svedeckými výpoveďami spoľahlivo spochybnená a vyvrátená, preto mala byť voči nemu aplikovaná zásada in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech vinníka a obžalovaný mal byť spod obžaloby oslobodený, pretože nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný. K výroku o treste obhajca namieta neprimeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody ako aj dĺžku skúšobnej doby. Na základe uvedeného navrhujú, aby krajský súd napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie, alternatívne navrhujú, ak odvolací súd ponechá výrok o vine v nezmenenej forme, zrušiť výrok o treste a uložiť obžalovanému miernejší trest.

Prokurátor prítomný na hlavnom pojednávaní sa vzdal práva podať odvolanie.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, ktorý mal riadne a včas vykázané doručenie predvolania, pričom obhajca obžalovaného ospravedlnil neúčast' obžalovaného na verejnom zasadnutí a deklaroval žiadosť obžalovaného, aby sa konalo v jeho neprítomnosti.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného zotrval na písomných dôvodoch odvolania.

Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, na základe riadne a včas podaného odvolania, na to oprávnenou osobou, podľa § 317 odsek I Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa má všetky náležitosti v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmý rozsah vykonaného dokazovania, obsah jednotlivých dôkazov, ako aj úvahy súdu o tom, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti.

Skutkové zistenia súdu I. stupňa považuje odvolací súd za správne a zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, odvolací súd nezistil žiadne také pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a uplatnenie práva obžalovaného na obhajobu.

Súd I. stupňa postupoval na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom, vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, dôkazy zároveň vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne spôsobom, ktorý je logický a zákonný.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožňuje so spôsobom, akým súd I. stupňa vyhodnotil vykonané dokazovania. Súd I. stupňa správne poukázal na jednotlivé svedecké výpovede svedkov poškodených G. G., M. G., pričom hodnovernosť ich výpovede je podporená výpoveďami svedkov C. N., G. N., ďalej taktiež vypracovaným znaleckým posudkom MUDr. Mariána Pamulu, znalca z odboru zdravotníctvo, ktorý potvrdil mechanizmus vzniku zranení tak ako ich popísala samotná poškodená, či už pri prvotných ošetrovaniach ihneď po skutku, ako aj následne vo svojich výpovediach v prípravnom konaní aj na hlavných pojednávaniach. Ďalej vinu obžalovaného v neposlednom rade preukazujú aj na vec vzťahujúce sa oboznámené listinné dôkazy. Výpovede svedkov - kamarátov obžalovaného, považuje aj odvolací súd za účelové a rozporné. V jednotlivých výpovediach svedka N. R. sa vyskytli závažné skutkové rozpory a taktiež vo výpovedi svedka K. R., došlo ku stavu, kedy tento nevedel logicky vysvetliť, resp. odpovedať na jednoduché otázky.

K námietke obhajoby, že v prípravnom konaní prišlo k porušeniu práv obhajoby obžalovaného v súvislosti s výpoveďou M. G., nakoľko o výsluchu poškodenej nebol obžalovaný a ani jeho právny zástupca riadne a včas uzrozmeneý, odvolací súd dodáva, že obvinený o účasť na úkone alebo výsluchu svedka musí požiadať. Ustanovenie § 213 ods. 3 Trestného poriadku má na mysli postup, kedy ak obhajca oznámi policajtovi, že sa chce zúčastniť na vykonávaní vyšetrovacích úkonoch, policajt je povinný oznámiť mu konanie každého vyšetrovacieho úkonu okrem prípadu, ak vykonanie úkonu nemožno odložiť a vyrozumie obhajcu nemožno zabezpečiť, a to bez ohľadu na to, či úkon vykoná sám, alebo o jeho vykonanie požiada dožiadanim. Čas, miesto a druh úkonu môže policajt oznámiť obhajcovi osobne, telefonicky alebo písomne tak, aby obhajca mal čas zabezpečiť svoju účasť na úkone alebo zabezpečiť za seba zastúpenie. Obhajca teda môže policajtovi oznámiť, že sa chce zúčastniť na vyšetrovacom úkone a ak policajt obdrží takéto oznámene, je povinný obhajcovi včas oznámiť druh úkonu, miesto a čas jeho vykonania, okrem prípadu, ak vykonanie úkonu nemožno odložiť na neskoršiu dobu. Po preštudovaní spisového materiálu však krajský súd konštatuje, že v spise absentuje akýkoľvek záznam či žiadosť o účasť na vyšetrovacom úkone, či už zo strany obvineného alebo jeho obhajcu.

Za dôvodné nemožno považovať ani odvolacie námietky obžalovaného, že prvostupňový súd nevykonaním navrhnuté dôkazy - konkrétne nevypočul svedka D. R., ktorý bol vypočutý iba v prípravnom konaní a nebol vypočutý na hlavnom pojednávaní. K tejto námietke odvolací súd dodáva, že sám súd rozhoduje o vykonaní dôkazov, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností tak, aby bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť. Na základe vlastnej úvahy rozhoduje o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10, 11 Trestného poriadku, ako aj o hodnotení dôkazov podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Preto nesúhlas obžalovaného s rozsahom vykonaného dokazovania a jeho hodnotením, nemôže zakladať odvolací dôvod. Výsluch svedka má byť posudzovaný vždy v pomere užitočnosti tohto dôkazu na rozhodnutie a súdy nie sú povinné vyhovieť všetkým návrhom.

Krajský súd záverom konštatuje, že z vykonaného dokazovania teda vznikol stav keď proti sebe nestoja dve skupiny dôkazov, ktoré by vytvárali možnosť dvoch rovnocenných verzii priebehu skutkového deja, resp. by vytvárali možnosť, že skutok sa mohol stať inak, ako to uvádza prvostupňový súd vo svojom rozsudku, ako sa to snaží prezentovať obhajoba a obžalovaný vo svojich výpovediach a vo svojom odvolaní. Naopak, skutkový dej tak, ako ho zistil a uzavrel prvostupňový súd v napadnutom rozsudku, je spoľahlivo preukázaný vykonaným dokazovaním, pričom obrana obžalovaného vykonanými dôkazmi potvrdená nebola. Závery prvostupňového súdu, ktoré vyplynuli z hodnotením dôkazov, sú pritom zrozumiteľné logické a v plnom rozsahu preskúmateľné. V žiadnom prípade nemožno prvostupňovému súdu vytknúť svojvôľu pri hodnotení dôkazov alebo nepreskúmateľnosť jeho úvah a záverov. Podľa názoru odvolacieho súdu sa prvostupňový súd nedopustil ľubovôle pri hodnotení dôkazov a pri rozhodovaní, vzal do úvahy všetky vykonané dôkazy a tieto vyhodnotil správne a v súlade so zákonom.

Na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní dospel aj krajský súd k záveru, že bolo preukázané, že sa obžalovaný dopustil skutku tak, ako mu je kladený za vinu.

Na základe vyššie spomenutých svedeckých výpovedí, výsledkov znaleckého dokazovania a relevantných listinných dôkazov nemal krajský súd žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný sa dopustil slovne a fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, a preto svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a), odsek 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona. Vykonaným dokazovaním bola vina obžalovaného v plnom rozsahu preukázaná.

Pri preskúvaní výroku o treste krajský súd zistil, že aj tento výrok je správny a zákonný, správne bolo rozhodnuté tak o druhu ako aj výmere trestu.

Súd I. stupňa správne prihliadol na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, nakoľko bol obžalovaný už v minulosti súdne trestaný (naposledy rozsudkom okresného súdu Trnava zo dňa zo dňa 31.7.2007 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1 odsek 2 Trestného zákona, kde sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil), a zároveň správne nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Preto podľa § 364 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 4, Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, nakoľko bola prevaha priťažujúcich okolností (zvyšuje sa dolná hranica o jednu tretinu), správne uložil obžalovanému podmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov, (t.j. pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby trestného činu podľa 364 odsek 2 Trestného zákona, keď trest mohol ukladať v sadzbe od 16 mesiacov do 36 mesiacov (základná sadzba od 6 mesiacov do 3 rokov), pričom podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov. Dĺžku uloženého trestu ako aj dĺžku skúšobnej doby považoval krajský súd s poukazom na osobu obžalovaného a jeho trestnú minulosť za primeranú, zodpovedajúcu účelu trestu tak ako je definovaný v ust. § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona.

Krajský súd považoval za správny a zákonný aj výrok o náhrade škody podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, keď okresný súd zaviazal obžalovaného nahradiť poškodeným spoločnosťam Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436, škodu vo výške 121,92 Eur, a Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8 a 10, 813 63 Bratislava 1, IČO: 30 807 484, škodu vo výške 48,80 Eur.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutých výrokov rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.